

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Välkommen till glädjens kyrka

Äldste Patrick Kearon
i de tolv apostlarnas kvorum

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: "Joy comes from and because of Him. ... For

Tack vare vår Frälsare Jesu Kristi återlösande liv och mission kan – och bör – vi vara de mest glädjefyllda människorna på jorden!

Jag döptes i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga på julafton 1987 – för nästan 37 år sedan. Det var verkligen en underbar dag i mitt liv och på min eviga resa, och jag är djupt tacksam för de vänner som beredde vägen och förde mig till den nya födelsens vatten.

Oavsett om du döptes i går eller för årtal sedan, oavsett om dina möten hålls i ett stort möteshus för flera församlingar eller i en hydda med halmtak, oavsett om du tar emot sakramentet till minne av Frälsaren på thai eller swahili, så vill jag säga: Välkommen till glädjens kyrka! Välkommen till glädjens kyrka!

Glädjens kyrka

Tack vare vår himmelske Faders kärleksfulla plan för vart och ett av sina barn, och tack vare vår Frälsare Jesu Kristi återlösande liv och mission, kan – och bör – vi vara de lyckligaste människorna på jorden! Även när livets stormar i en ofta orolig värld piskar oss kan vi utveckla en växande och bestående känsla av glädje och inre frid tack vare vårt hopp i Kristus och insikten om vår plats i den storartade lycksalighetsplanen.

Herrens seniorapostel, president Russell M. Nelson, har talat om glädjen som kommer av att leva ett liv med Jesus Kristus i centrum i nästan varje tal han har hållit sedan han blev president för kyrkan. Han sammanfattade det koncist: "Glädje kommer från och tack vare honom ...

Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

För sista dagars heliga är Jesus Kristus glädje!”

Vi är medlemmar i Jesu Kristi kyrka. Vi är medlemmar i glädjens kyrka! Och ingenstans borde vår glädje som ett folk vara tydligare än när vi samlas varje sabbat på sakramentsmötet för att dyrka källan till all glädje! Här samlas vi med våra församlings- och grensfamiljer för att fira Herrens nattvards sakrament, vår befrielse från synd och död, och Frälsarens mäktiga nåd! Hit kommer vi för att uppleva glädjen, tillflykten, förlåtelsen, tacksägelsen och tillhörigheten som finns genom Jesus Kristus!

Är det den här andan av kollektiv glädje i Kristus du hittar? Är det den du har med dig? Kanske tror du att det här inte gäller dig i någon större grad, eller så kanske du bara är van vid hur saker och ting alltid har gjorts. Men vi kan alla bidra, oavsett ålder eller ämbete, till att göra våra sakramentsmöten till de glädjerika, kristusfokuserade, välkomnande stunder som de kan vara, vibrerande av glädjefylld vördnad.

Glädjefylld vördnad

Glädjefylldvördnad? ”Är det något verkligt?” kanske du undrar. Ja, det är det! Vi älskar, vördar och respekterar vår Gud djupt, och vår vördnad flödar ur en själ som gläds åt Kristi överflödande kärlek, barmhärtighet och frälsning! Denna glädjefyllda vördnad för Herren bör vara kännetecknande för våra högtidliga sakramentsmöten.

Men för många innebär vördnad bara detta: att lägga armarna i kors över bröstet, böja huvudet, blunda och vara stilla – på obestämd tid! Det här kan vara ett bra sätt att undervisa energiska små barn, men låt oss inse, allteftersom vi växer och lär, att vördnad är mycket mer än så. Är det så vi skulle vara om Frälsaren var med oss? Nej, för vi ”mättas av glädje inför [hans] ansikte”!

För många av oss kräver den här förändringen i sakramentsmötena övning.

Närvaro kontra tillbedjan

Vi samlas inte på sabbaten bara för att vara med på sakramentsmötet och bocka av det på listan. Vi samlas för att tillbe Gud. Det är en väsentlig skillnad mellan dem. Att närvarainnebär att vi är där. Men att tillbeär att avsiktligt prisa och dyrka vår Gud på ett sätt som förvandlar oss!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzo Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, "What is the man with that mean face doing up there?" Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this "welcome to the church of joy" through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that "the song of the righteous is a prayer unto [God]" in which His soul delights. So let's sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are "sweet above all that is sweet." Then we truly "feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst," and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is "a sacred time of spiritual renewal" when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf.

På förhöjningen och bland de församlade

Om vi samlas för att minnas Frälsaren och återlösningen som han har möjliggjort bör våra ansikten återspegla vår glädje och tacksamhet! Äldste F. Enzo Busche berättade en gång om när han var grenspresident och en liten pojke i församlingen tittade på honom på förhöjningen och högt frågade: "Vad har mannen med den sura minen där uppe att göra?" De som sitter på förhöjningen – talare, ledare, körer – och de församlade kommunicerar till varandra detta "välkomnande till glädjens kyrka" genom sina ansiktsuttryck!

Psalmsång

När vi sjunger, prisar vi då tillsammans vår Gud och Kung oavsett kvalitén på våra röster, eller mumlar vi bara eller sjunger inte alls? I skrifterna står det att "de rättfärdigas sång är en bön till Gud" som hans själ gläds över. Så låt oss sjunga! Och prisa honom!

Tal och vittnesbörd

I tal och vittnesbörd fokuserar vi på vår himmelske Fader och Jesus Kristus och på frukterna av att ödmjukt leva efter deras evangelium, frukter som är "sötare än allt som är sött". Då njuter vi verkligen "ända till dess vi är mättade, så att vi inte hungrar, och inte heller ... törstar" och våra bördor blir lättare genom glädjen i Sonen.

Sakramentet

Mötets härliga huvudfokus är när sakramentet välsignas och tas emot, då brödet och vattnet representerar vår Herres försoningsgåva som är hela syftet med att vi samlas. Det här är "en helig tid för andlig förnyelse" när vi återigen vittnar om att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn och ånyo ingå förbundet att alltid minnas Frälsaren och hålla hans bud.

Under vissa perioder i livet kanske vi närmar oss sakramentet med tungt hjärta och överväldigande bördor. Andra gånger kommer vi fria och otyngda av bekymmer och besvär. När vi lyssnar uppmärksam på brödet och vattnet välsignas och tar del av dessa heliga symboler kan vi begrunda Frälsarens offer, hans kval i Getsemane, hans ångest på korset och de bedrövelser och smärtor han utstod för vår skull. Det är detta som ger

That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance

lindring åt våra själar när vi kopplar samman vårt lidande med hans. Andra gånger förundras vi med tacksam vördnad över den intensiva och ljuvliga glädjen i det som Jesu storslagna gåva har möjliggjort i vårt liv och i vår evighet! Vi gläds åt det som ska komma – vår kärleksfulla återförening med vår älskade Fader och uppståndne Frälsare.

Vi kanske har blivit betingade att anta att syftet med sakramentet är att sitta på kyrkbänken och bara tänka på alla de sätt som vi strulade till det under den gångna veckan. Men låt oss vända på det. I lugnet kan vi begrunda alla de sätt varpå Herren obevekligt har välsignat oss med sin underbara kärlek den veckan! Vi kan reflektera över vad det innebär att upptäcka ”glädjen i daglig omvändelse”. Vi kan tacka för de gånger Frälsaren kom in i våra prövningar och våra triumfer och de tillfällen då vi kände hans nåd, förlåtelse och kraft ge oss styrka att övervinna våra svårigheter och bära våra bördor med tålamod och till och med glädje.

Vi tänker på de lidanden och orättvisor som vår Återlösare tillfogades för våra synder, och det ger anledning till allvarlig begrundan. Men ibland fastnar vi där – i trädgården, vid korset, inne i graven. Vi rör oss inte uppåt mot glädjen över att graven öppnades, att döden besegrades och att Kristus segrade över allt som kan hindra oss från att känna frid och återvända till vårt himmelska hem. Oavsett om vi faller tårar av sorg eller tacksamhet under sakramentet, må vi förundras över den goda nyheten att Fadern har gett oss sin Son!

Föräldrar med barn som är små eller har särskilda behov

För föräldrar till barn som är små eller har särskilda behov finns det oftast ingen tid för lugn och stilla begrundan under sakramentet. Men stundtals under veckan kan du genom ditt exempel undervisa om den kärlek, tacksamhet och glädje du känner för och från Frälsaren i din ständiga omsorg om hans små lamm. Ingen ansträngning i denna strävan är förgäves. Gud är så medveten om dig.

Familjeråd, församlingsråd och grensråd

Hemma kan vi också stärka våra förhopp-

our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

ningar och förväntningar rörande vår tid i kyrkan. I familjeråd kan vi diskutera hur var och en på meningsfulla sätt kan bidra till att välkomna alla till glädjens kyrka! Vi kan planera för och förvänta oss att få en glädjefylld upplevelse i kyrkan.

Församlings- och grensråden kan visualisera och skapa en kultur av glädjefylld vördnad under sakramentstimmen, och fastställa praktiska steg och visuella signaler som är till hjälp.

Glädje

Glädje skiljer sig åt från person till person. För vissa kan det vara översvallande hälsningar vid dörren. För andra är det att i tysthet hjälpa andra att känna sig hemma genom att le och sitta hos dem med ett vänligt och öppet hjärta. För dem som känner sig utanför eller marginaliserade är värmen i detta välkomnande avgörande. Det bästa är att fråga oss hur Frälsaren vill att vår sakramentstimme ska vara. Hur vill han att vi ska få alla hans barn att känna sig välkomna, omhändertagna, närda och älskade? Hur vill han att vi ska känna när vi kommer för att förnyas genom att minnas och tillbe honom?

Avslutning

I början av min resa i tro var glädjen i Jesus Kristus min första stora upptäckt, och den förändrade min värld. Om du ännu inte har upptäckt den glädjen, sök då efter den. Det här är en inbjudan att ta emot Frälsarens gåva av frid, ljus och glädje – att njuta av den, förundras över den och glädjas åt den, varje sabbat.

Ammon i Mormons bok uttrycker känslorna i mitt hjärta när han säger:

”Har vi nu inte skäl att fröjda oss? Jo, jag säger er: Det har aldrig sedan världens begynnelse funnits [ett folk] som har haft så stor anledning att fröjda sig som vi. Ja, min glädje hänför mig så att jag till och med skryter över min Gud, för han har all makt, all visdom och all insikt. Han förstår allting och han är en barmhärtig varelse, ja, till frälsning för dem som omvänder sig och tror på hans namn.

Om nu detta är att skryta, ja, då vill jag skryta. För detta är mitt liv och mitt ljus, min glädje ... och min stora tacksägelse.”

Välkommen till glädjens kyrka! I Jesu Kristi namn, amen.